

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

20 januari 2003

ONTWERP VAN DECREET

betreffende het economisch ondersteuningsbeleid

ADVIES

van de Raad van State

Zie :

1209 (2001-2002)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet
- Nrs. 2 en 3 : Amendementen
- Nr. 4 : In eerste lezing door de commissie aangenomen artikelen
- Nr. 5 : Amendement
- Nr. 6 : Verslag
- Nr. 7 : Amendementen
- Nr. 8 : Motie houdende verzoek tot raadpleging van de Raad van State

RAAD VAN STATE
—
DE EERSTE VOORZITTER
34.672/1

Brussel, 17 januari 2003

Mijnheer de Voorzitter,

In antwoord op Uw brief van 8 januari 2003 (ref. : dec/decs/rco/squ/030108.001), heb ik de eer U hierbij een uitgifte en twee afschriften te zenden van het advies van de Raad van State over :

- 1° de interpretatie van artikel 6 van het door de commissie geamendeerde ontwerp van decreet betreffende het economisch ondersteuningsbeleid (Parl. St. Vl. Parl. 2001-2002, nrs. 1209/4 en 6) ;
- 2° amendement nr. 10 om te weten of de bepalingen in artikel 6 van het ontwerp van decreet gewestelijke overheidssteun voor investeringen in beveiliging van ondernemingen mogelijk maken (Parl. St. Vl. Parl. 2001-2002, nr. 1209/7).

Het is geraden het nummer van het advies op te geven telkens als naar dat advies wordt verwezen.

Met bijzondere hoogachting,

De Eerste Voorzitter,

W. DEROOVER

De Heer N. DE BATSELIER
Voorzitter van het Vlaams Parlement

1011 BRUSSEL

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 34.672/1

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 9 januari 2003 door de Voorzitter van het Vlaams Parlement verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over :

- "1" de interpretatie van artikel 6 van het door de commissie geamendeerde ontwerp van decreet betreffende het economisch ondersteuningsbeleid (Parl. St. VI. Parl. 2001-2002, nrs. 1209/4 en 6);
- 2" amendement nr. 10 om te weten of de bepalingen in artikel 6 van het ontwerp van decreet gewestelijke overheidssteun voor investeringen in beveiliging van ondernemingen mogelijk maken (Parl. St. VI. Parl. 2001-2002, nr. 1209/7)",

heeft op 14 januari 2003 het volgende advies gegeven :

Volgens artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd als volgt :

"De nodige ontwerpen van uitvoeringsbesluiten kunnen pas na aanneming van het ontwerp van decreet bij de Europese instanties worden ingediend. Het betreft onder meer het ontwerp van uitvoeringsbesluit over de regionale steunzones. De behandeling ervan duurt minimaal zes maanden. Als er bovendien nog vragen worden gesteld, dan kan de termijn oplopen tot negen maanden. De regionale steunzones moeten vastliggen tegen einde 2003, want anders kunnen zij geen steun meer ontvangen".

*

* *

EERSTE ONDERDEEL VAN DE ADVIESAANVRAAG

In het eerste onderdeel van de adviesaanvraag wordt de Raad van State, afdeling wetgeving, om een advies verzocht over "de interpretatie van artikel 6 van het door de commissie geamendeerde ontwerp van decreet betreffende het economisch ondersteuningsbeleid (Parl. St. VI. Parl. 2001-2002, nrs. 1209/4 en 6)".

Uit de aan de Raad van State, afdeling wetgeving, meegedeelde parlementaire documenten valt af te leiden dat de te interpreteren tekst van artikel 6 van het ontwerp van decreet betreffende het ondersteuningsbeleid, dezelfde is als die waarover de Raad van State op 4 april 2002 het advies 33.054/1 heeft uitgebracht ⁽¹⁾.

De adviesbevoegdheid van de Raad van State met betrekking tot artikel 6 van het ontwerp van decreet is derhalve uitgeput.

⁽¹⁾ Advies 33.054/1 van 4 april 2002 over een voorontwerp van decreet "betreffende het economisch ondersteuningsbeleid" (Parl. St., VI. Parl., 2001-2002, nr. 1209/1, 68-79).

Niettemin acht de Raad het nuttig de opmerking te hernemen die reeds in het advies 33.054/1 werd gemaakt en waarbij erop werd gewezen dat luidens artikel 249, tweede lid, van het EG-Verdrag, de verordening een algemene strekking heeft, dat ze verbindend is in al haar onderdelen en dat ze rechtstreeks toepasselijk is in elke lidstaat. Anders dan wat voor EG-richtlijnen het geval is, behoeven EG-verordeningen in beginsel dus geen internrechtelijke maatregel opdat ze bindend zouden zijn in de lidstaten ⁽²⁾, laat staan dat de bepalingen ervan zouden moeten worden overgenomen in een internrechtelijke tekst opdat ervan toepassing zou kunnen worden gemaakt.

Het staat evenmin aan de internrechtelijke overheid van EG-verordeningen af te wijken door bepalingen ervan in gewijzigde vorm over te nemen of EG-verordeningen al dan niet van toepassing te maken op bepaalde aangelegenheden, aangezien de toepasselijkheid ervan rechtstreeks uit de verordeningen zelf voortvloeit en op die wijze onduidelijkheid wordt geschapen omtrent de plaats die de overgenomen of van toepassing verklaarde bepalingen in de hiërarchie van de rechtsnormen innemen.

Toegepast op het eerste onderdeel van de adviesaanvraag houdt het voorgaande in dat - aangenomen dat, ondanks hetgeen zo-even is opgemerkt, het Vlaams Parlement van oordeel is in artikel 6 van het ontwerp van decreet te moeten hernemen wat reeds volgt uit artikel 2, c), van de verordening (EG) nr. 70/2001 van de Commissie van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op staatssteun voor kleine en middelgrote ondernemingen - dergelijke herneming geenszins kan worden aangegrepen om de met de verordeningsbepaling overeenstemmende tekst te wijzigen of aan te vullen, weze het om ermee uitdrukking te geven aan deze of gene interpretatie ervan.

⁽²⁾ Afgezien van een eventuele aanpassing van de vorm aan het interne recht wordt aangenomen dat een EG-verordening slechts op twee punten tot bijkomende internrechtelijke regels aanleiding kan geven, namelijk wanneer in de verordening aan de lidstaat de verplichting wordt opgelegd de internrechtelijke overheid aan te wijzen die met de uitvoering van de in de verordening omschreven opdracht wordt belast en wanneer er behoefte bestaat om de niet-naleving van de voorschriften van de verordening strafbaar te stellen.

TWEEDE ONDERDEEL VAN DE ADVIESAANVRAAG

In het tweede onderdeel van de adviesaanvraag wordt de Raad van State, afdeling wetgeving, om een advies verzocht over "amendement nr. 10 om te weten of de bepalingen in artikel 6 van het ontwerp van decreet gewestelijke overheidssteun voor investeringen in beveiliging van ondernemingen mogelijk maken (Parl. St. VI. Parl. 2001-2002, nr. 1209/7)".

Amendement nr. 10 houdt in dat een uit de verordening (EG) nr. 70/2001 overgenomen bepaling - namelijk artikel 6 van het ontwerp - wordt aangevuld.

Om de reden vermeld bij de bespreking van het eerste onderdeel van de adviesaanvraag staat het niet aan de internrechtelijke overheid, zijnde in casu de decreetgever, om via een aanpassing van het interne recht bepalingen van EG-verordeningen inhoudelijk aan te vullen.

De kamer was samengesteld uit

De Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, J. SMETS,	staatsraden,
De Vrouwen	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. P. DEPUYDT, eerste auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. L. VAN CALENBERGH, referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

M. VAN DAMME